پالایشگاه‌های آدیش جنوبی و مهر خلیج‌فارس ظرفیت روزانه تولید بنزین را ۱۲ میلیون لیتر افزایش خواهند داد

ذخایر استراتژیک؛ قربانی ناترازی؟

حمید ملازاده
دنیای اقتصاد

وقتی واردات بنزین به هر دلیل- تحریم، محدودیت ارزی یا شرایط جنگی-قابل اتکا نباشد، ذخایر استراتژیک به‌طور طبیعی به نخستین ضربه‌گیر بازار تبدیل می‌شوند. استفاده مقطعی از این ذخایر برای عبور از یک بحران کوتاه‌مدت قابل دفاع است؛ اما وقتی برداشت از ذخایر در سال ۱۴۰۵ به یک رویه تبدیل می‌شود، مساله دیگر مدیریت یک کمبود موقت نیست، بلکه مصرف‌شدن حاشیه امنیت انرژی کشور است. هشدار یک مقام مسوول درباره رسیدن ذخایر به وضعیت «قرمز تیره» دقیقا از همین زاویه اهمیت دارد: ایران در شرایط جنگی، همزمان در حال مصرف بنزین روزمره و کاهش ذخیره‌ای است که باید برای شرایطی بسیار دشوارتر حفظ شود.

افزایش توزیع روزانه بنزین از میانگین ۱۳۸ میلیون لیتر در مرداد به ۱۴۵ میلیون لیتر و سپس ۱۵۰ میلیون لیتر در روز، نشان می‌دهد فشار بر زنجیره تامین افزایش یافته است. بخشی از این جهش را می‌توان به رفتار احتیاطی مصرف‌کنندگان نسبت داد؛ ابهام درباره سهمیه و قیمت، انگیزه‌ای ایجاد می‌کند تا مردم زودتر و بیشتر سوخت‌گیری کنند. اما همین رفتار یک تناقض خطرناک ایجاد می‌کند: ترس از کمبود می‌تواند خود به تشدید کمبود منجر شود. اگر میلیون‌ها مصرف‌کننده برای حفظ سهمیه فعلی یا پیشگیری از افزایش قیمت، زودتر به جایگاه مراجعه کنند، تقاضای کوتاه‌مدت از الگوی عادی فاصله می‌گیرد و دولت ناچار می‌شود برای حفظ جریان عرضه، فشار بیشتری بر ذخایر وارد کند. در چنین شرایطی، ذخیره استراتژیک دیگر فقط یک عدد در مخازن نیست؛ آخرین لایه انعطاف‌پذیری سیستم انرژی است.

اگر این لایه در دوره‌ای مصرف شود که بحران هنوز در سطح مصرف روزمره مدیریت می‌شود، توان واکنش دولت در برابر یک شوک بزرگ‌تر در شرایط حساس‌تر کاهش می‌یابد.

خبر خوب: اما نه پایان بحران

در همین نقطه است که خبر ورود پالایشگاه‌های آدیش جنوبی و مهر خلیج‌فارس تا پایان سال جاری اهمیت پیدا می‌کند. اضافه‌شدن حدود ۱۲ میلیون لیتر در روز به تولید بنزین، معادل حدود ۹ درصد مصرف فعلی، می‌تواند فشار بر بازار تقاضا را کاهش دهد؛ اما این عدد نباید به‌عنوان ۱۲ میلیون لیتر «بنزین آزاد‌شده برای کاهش کسری» تفسیر شود. اثر خالص این ظرفیت به یک متغیر تعیین‌کننده بستگی دارد: مصرف در زمان ورود پالایشگاه‌ها به مدار کجا خواهد بود؟ اگر مصرف همچنان افزایش یابد، ظرفیت جدید ممکن است عمدتا صرف پوشش رشد تقاضا شود. در این حالت، پالایشگاه‌های جدید بحران را حل نمی‌کنند، بلکه فقط زمان رسیدن بحران به نقطه بعدی را عقب می‌اندازند. از سوی دیگر، این دو پروژه مجموعا حدود ۱۸۰ هزار بشکه در روز ظرفیت پالایشی دارند و علاوه بر بنزین، روزانه حدود ۵ میلیون لیتر نفت گاز تولید می‌کنند. بنابراین ارزش آنها فراتر از بنزین است و می‌تواند بخشی از فشار بر بازار گازوئیل و واردات فرآورده را نیز کاهش دهد. اما برای مساله فعلی یک پرسش مهم‌تر وجود دارد: آیا این ظرفیت جدید پیش از فرسایش بیشتر ذخایر وارد مدار می‌شود یا پس از آن؟

ذخایر استراتژیک؛ برای صف امروز یا بحران فردا؟

از منظر مدیریت بحران، استفاده از ذخایر استراتژیک در شرایط جنگی لزوما تصمیم اشتباهی نیست. برعکس، اگر اختلال در واردات یا تولید موقتی باشد، دقیقا فلسفه وجودی این ذخایر همین است که بازار را از یک شوک ناگهانی عبور دهند. مساله زمانی آغاز می‌شود که ذخیره استراتژیک به منبع دائمی جبران ناترازی ساختاری تبدیل شود. ذخیره برای مواجهه با اختلال‌های شدید طراحی شده است: از آسیب به پالایشگاه‌ها و خطوط انتقال گرفته تا اختلال در بنادر، حمل‌ونقل یا واردات. اگر بخشی از این ذخیره برای پوشش مصرف عادی استفاده شود، کشور در واقع بخشی از ظرفیت خود را برای مقابله با شوک بعدی پیشاپیش مصرف کرده است. این موضوع در شرایط جنگی وزن بیشتری پیدا می‌کند. یک پالایشگاه جدید می‌تواند تولید آینده را افزایش دهد؛ اما ذخیره‌ای که امروز برداشت شده، تا زمانی که دوباره تولید و ذخیره‌سازی نشود، قابل جایگزینی نیست. به همین دلیل، مساله سیاستگذار فقط این نیست که «چگونه صف‌ها را کوتاه کنیم؟» بلکه این است که هزینه کوتاه کردن صف‌ها را از کدام منبع بپردازیم: تولید، واردات، مدیریت مصرف یا برداشت از ذخایر استراتژیک؟ حتی اگر دو پالایشگاه طبق برنامه وارد مدار شوند، ناترازی بنزین با افزایش ظرفیت پالایشگاهی به‌تنهایی حل نخواهد شد؛ زیرا بخش مهمی از مشکل ایران در سمت تقاضاست: ناوگان پرمصرف، رشد تعداد خودروها، ضعف حمل‌ونقل عمومی و قیمت یارانه‌ای سوخت، همگی مصرف را بالا نگه می‌دارند. به همین دلیل، افزایش تولید و اصلاح مصرف باید همزمان اتفاق بیفتد. اگر ظرفیت پالایشی افزایش یابد؛ اما قیمت و سهمیه هیچ اثری بر رفتار مصرف‌کننده نداشته باشد، بخش قابل توجهی از ظرفیت تازه در نهایت توسط تقاضای بیشتر جذب خواهد شد. برعکس، اگر اصلاح مصرف بدون ایجاد ظرفیت عرضه انجام شود، فشار اجتماعی و اقتصادی آن افزایش می‌یابد.

پالایشگاه‌های جدید در این میان یک فرصت ایجاد می‌کنند: دولت می‌تواند از ظرفیت تازه برای کاهش فشار کوتاه‌مدت استفاده کند و همزمان اصلاح سمت تقاضا را پیش ببرد. این شاید کم‌هزینه‌ترین مسیر برای جلوگیری از وابستگی دائمی به ذخایر باشد.

چهار مسیر پیش روی بازار بنزین

آنچه را که تحلیلگران و ذی‌نفعان انتظار دارند، می‌توان در چهار مسیر دید: سناریوی نخست؛ اگر دو پالایشگاه جدید هم وارد مدار شوند، اما مصرف همچنان صعودی باقی بماند، افزایش تولید فقط بخشی از نیاز موجود را پوشش می‌دهد و برداشت از ذخایر استراتژیک تنها برای مدتی کوتاه کاهش خواهد یافت. فرض کلیدی: رشد مصرف بدون اصلاح سیاستی ادامه یابد. سناریوی دوم؛ تولید و مدیریت مصرف همزمان شوند. اگر ورود ظرفیت جدید با اصلاح سهمیه، نرخ سوم و کنترل رشد تقاضا همراه شود، انتظار می‌رود نیاز به برداشت از ذخایر از بین برود و حتی امکان بازسازی تدریجی آنها فراهم شود. فرض کلیدی: اصلاح قیمت و سهمیه بدون ایجاد موج جدید مصرف با احتیاط اجرا شود. سناریوی سوم؛ ذخایر همچنان ضربه‌گیر اصلی بمانند. اگر محدودیت واردات ادامه پیدا کند و ناترازی ساختاری نیز اصلاح نشود، تحلیلگران انتظار دارند ذخایر همچنان برای پوشش شکاف استفاده شوند؛ مسیری که حاشیه امنیت کشور را بیشتر کاهش می‌دهد. فرض کلیدی: منبع جایگزین پایدار برای کسری ایجاد نشود. سناریوی چهارم؛ شوک جدید پیش از بازسازی ذخایر رخ دهد. در صورت آسیب به زیرساخت‌های تولید یا توزیع، اختلال بیشتر در واردات یا تشدید شرایط جنگی، انتظار می‌رود اهمیت ذخیره باقی‌مانده به‌مراتب بیشتر شود. فرض کلیدی: ذخایر پیش از وقوع شوک جدید به سطح ایمن بازنگشته باشند.

هزینه فرصت ذخایر

نکته‌ای که در بحث عمومی کمتر دیده می‌شود، هزینه‌فرصت برداشت از ذخایر است. هر لیتر بنزینی که امروز برای جلوگیری از افزایش صف مصرف می‌شود، فقط یک لیتر سوخت نیست؛ بخشی از توان واکنش کشور به یک بحران احتمالی در آینده است. از همین زاویه، خبر پالایشگاه‌های جدید نباید سیاستگذار را به این تصور برساند که مساله حل شده است. ۱۲ میلیون لیتر تولید جدید زمانی ارزش راهبردی واقعی پیدا می‌کند که بتواند همزمان سه کار انجام دهد: شکاف عرضه را کاهش دهد، برداشت از ذخایر را متوقف کند و فرصت بازسازی ذخایر را فراهم آورد.

در غیر این صورت، ممکن است ایران در پایان سال با پالایشگاه‌های بیشتری روبه‌رو باشد، اما همچنان ذخایر استراتژیک ضعیف‌تری داشته باشد؛ یعنی ظرفیت تولید افزایش یافته، اما حاشیه امنیت انرژی کاهش یافته است.

در یک کشور درگیر جنگ، شاید مهم‌ترین سوال بنزینی این نباشد که «چگونه صف امروز پمپ‌بنزین‌ها را کوتاه کنیم؟» بلکه این باشد: وقتی ذخیره‌ای که برای روز مبادا کنار گذاشته بودیم، صرف آرام کردن مصرف روزمره می‌شود، اگر روزی بحران واقعی از راه برسد، چگونه مقابله کنیم؟

حفاری چاه‌های میدان مشترک بلال

مجری طرح توسعه میدان مشترک گازی بلال با اشاره به پایان حفاری دو حلقه چاه این میدان گفت: با بهره‌برداری از این میدان، روزانه حدود ۱۴ میلیون مترمکعب به ظرفیت تولید گاز کشور افزوده و بخشی از ناترازی گاز جبران می‌شود. احسان محمدی در گفت‌وگو با شانا با بیان اینکه پیشرفت کلی طرح اکنون به حدود ۴۲ درصد رسیده است، تصریح کرد: دو بسته کاری پروژه شامل حفاری چاه توصیفی و ساخت و نصب جکت با موفقیت و بدون انحراف از برنامه پایان یافته است. دو بسته کاری دیگر شامل ساخت و نصب عرشه و حفاری و تکمیل هشت حلقه چاه نیز پیشرفت حدود ۵۰ درصدی داشته‌اند. وی درباره برنامه حفاری این میدان توضیح داد: درمجموع هشت حلقه چاه در میدان بلال حفاری خواهد شد که تاکنون حفاری دو حلقه پایان یافته و عملیات حفاری سایر چاه‌ها نیز به‌صورت گروهی در حال اجراست. مجری طرح توسعه میدان مشترک گازی بلال با تاکید بر نقش این میدان در تقویت ظرفیت تولید گاز کشور گفت: با بهره‌برداری از میدان بلال طی ۲ سال آینده، روزانه حدود ۱۴ میلیون مترمکعب به ظرفیت تولید گاز کشور افزوده می‌شود و بخشی از ناترازی گاز جبران خواهد شد. محمدی یادآور شد: استفاده از ظرفیت طرح‌های توسعه‌ای و شتاب‌بخشی به پروژه‌های در حال اجرا، به‌ویژه با وجود ناترازی در حوزه گاز، ضرورتی ملی است و همه بخش‌ها باید برای بازگرداندن و تقویت ظرفیت تولید گاز کشور تلاش کنند.

وی با تشریح بسته‌های کاری طرح توسعه میدان بلال گفت: اجرای این پروژه در پنج بسته کاری شامل حفاری، ساخت جکت، ساخت و نصب عرشه، تکمیل چاه‌ها و احداث خط لوله دنبال می‌شود و با وجود شرایط مختلف از جمله تحریم‌ها، همه‌گیری کرونا و دو جنگ اخیر، روند اجرای پروژه هیچ‌گاه متوقف نشده است. میدان گازی بلال با حدود ۳ تریلیون فوت‌مکعب گاز درجا و بیش از ۱۰۰ میلیون بشکه میعانات گازی اثبات‌شده، یکی از ظرفیت‌های مهم کشور برای افزایش تولید گاز و جبران بخشی از ناترازی انرژی به شمار می‌رود. با شتاب‌بخشی به طرح توسعه این میدان در دولت چهاردهم و با وجود مواجهه با دو جنگ تحمیلی در این دولت، جکت میدان گازی بلال نصب و عملیات حفاری در آن آغاز شده است.

افزایش واردات گازوئیل ترکیه

داده‌های ردیابی کشتی‌ها نشان می‌دهد واردات گازوئیل ترکیه از آمریکا و هند در ماه اوت افزایش یافته است. به گزارش شانا به نقل از خبرگزاری رویترز، داده‌های کپلر نشان داد ترکیه در ماه اوت واردات گازوئیل از آمریکا و هند را به‌طور بی‌سابقه‌ای افزایش داده است؛ زیرا ممنوعیت صادرات گازوئیل از سوی روسیه و اختلال در عرضه به‌دلیل جنگ ایالات متحده علیه ایران، واردکنندگان این کشور را به تنوع‌بخشیدن به منابع تامین واداشته است. بنابر داده‌های کپلر، ترکیه از ابتدای ماه اوت تاکنون روزانه بیش از ۱۲۰ هزار بشکه گازوئیل از هند وارد کرده، درحالی که واردات این کشور از آمریکا به ۹۰ هزار بشکه در روز رسیده است. داده‌های این شرکت نشان داد که این مقدار بالاترین مجموع واردات ماهانه ثبت‌شده این کشور به شمار می‌رود. پس از حمله‌های پهپادی اوکراین به پالایشگاه‌های روسیه و اختلال در تامین بازار داخلی، این کشور صادرات گازوئیل را تا پایان ماه اوت ممنوع کرد. در همین حال، جنگ آمریکا علیه ایران و آسیب به زیرساخت‌های انرژی و اختلال تردد از تنگه هرمز، تامین گازوئیل از منطقه خاورمیانه را محدود کرده است. آبیشک کومار، تحلیلگر شرکت اسپارتا کامودیتیز، گفت: با اختلال در فعالیت پالایشگاه‌های روسیه و محدودیت‌های صادراتی این کشور، ترکیه مجبور است برای تامین نفت مورد نیاز خود از منابع غیرروسی تلاش کند. شرکت انرژی اسپکتس، ارائه‌دهنده داده‌های مربوط به جریان‌های انرژی، برآورد کرده که هند در ماه اوت مقدار کمتری معادل ۷۴ هزار بشکه در روز و آمریکا ۷۰ هزار بشکه در روز گازوئیل به ترکیه صادر کرده است.

افزایش ذخیره‌سازی‌های گاز آلمان

دولت آلمان از افزایش ذخیره‌سازی گاز به‌دلیل بهبود اوضاع بازار گاز طبیعی مایع‌شده (ال‌ان‌جی) خبر داد. به گزارش خبرگزاری شانا به نقل از رویترز، سخنگوی وزارت اقتصاد آلمان اعلام کرد که به‌دلیل بهبود قیمت در بازار و کاهش رقابت از سوی مصرف‌کنندگان ال‌ان‌جی آسیا، شرکت‌های اپراتور گاز فعالانه در حال پرکردن مخازن ذخیره‌سازی گاز هستند. وی گفت که ۵۱ درصد از مخازن ذخیره‌سازی گاز آلمان پر شده و اپراتورها در روزهای اخیر مقدار قابل توجهی گاز به این مخازن تزریق کرده‌اند. سخنگوی وزارت اقتصاد آلمان گفت: تعدیل افزایش قیمت‌ها در فصل زمستان و تابستان یکی از عوامل رشد ذخیره‌سازی‌ها بوده است. وی افزود: یکی دیگر از عوامل تاثیرگذار در افزایش ذخیره‌سازی‌ها این است که موج گرما در آسیا فروکش کرده و این به معنای تغییر مسیر محموله‌های صادراتی از آسیا به این کشور است. آلمان در نظر دارد ۷۰ درصد از ظرفیت مخازن خود را تا اوایل نوامبر پر کند. سخنگوی وزارت اقتصاد آلمان با بیان اینکه دولت به دقت وضع را زیر نظر دارد، گفت: این وزارتخانه پیش‌بینی می‌کند فعالان بازار به پرکردن تاسیسات ذخیره‌سازی ادامه دهند. با این حال، وی درباره تمرکز مطلق بر ذخیره‌سازی‌ها هشدار داد و گفت که مقدار مشخصی از ذخیره‌سازی، به‌تنهایی تضمینی برای امنیت عرضه به شمار نمی‌رود.

آگهی مناقصه عمومی

شرکت صنایع آهن و فولاد سرمد ابرکوه در نظر دارد از طریق مناقصه عمومی نسبت به "خرید سیلندر (درخواست ۱۲۲۳-۱۴۰۴)" اقدام نماید. لذا از شرکت‌های توانمند در این حوزه دعوت می‌گردد جهت دریافت اطلاعات تکمیلی به سایت شرکت به آدرس www.sarmadsteel.com مراجعه و در قسمت مناقصات، اطلاعات مربوطه را دریافت نمایند.

حداقل شرایط جهت شرکت در مناقصه فوق‌الذکر، به‌شرح ذیل می‌باشد:

- داشتن شخصیت حقوقی
- مطابقت اساسنامه شرکت با موضوع مناقصه
- عدم تداخل مسئولیتی
- ارائه ضمانت‌نامه بانکی یک ماهه شرکت در مناقصه (قابل تمدید برای دوره یک ماهه دیگر) به ذینفعی صنایع آهن و فولاد سرمد ابرکوه به مبلغ ۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (معادل دویست و پنجاه میلیون تومان) و یا واریز مبلغ ۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال بابت سپرده شرکت در مناقصه به شماره شبا IR۷۹۰۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۷۷۸۹۰۲۹۲۲۲ نزد بانک ملت شعبه ابرکوه یزد، به‌نام شرکت صنایع آهن و فولاد سرمد ابرکوه
- ارائه ضمانت‌نامه انجام تعهدات شش ماهه به میزان ۱۰٪ پیش فاکتور ظرف ۱۰ روز کاری از نامه ابلاغ برنده و پیش از واریز پیش پرداخت.
- تضامین نفر اول تا سوم مناقصه تا تحویل تضمین پیش پرداخت و تضمین انجام تعهدات از سوی برنده نزد کارفرما باقی خواهد ماند.

نحوه ارائه پیشنهادات: شامل سه پاکت "الف"، "ب" و "ج". پاکت "الف" حاوی تضمین شرکت در مناقصه، پاکت "ب" حاوی سوابق و رزومه مناقصه‌گر و مشخصات فنی کالا و پاکت "ج" حاوی پیشنهاد قیمت، هر سه پاکت می‌بایست ممهور به مهر شرکت پیشنهاد دهنده باشند.

تاریخ و محل تسلیم اسناد: شرکت‌کنندگان محترم پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱، به‌صورت مهر و موم شده به آدرس دفتر مرکزی این شرکت واقع در: تهران، میدان صنعت، ضلع شمال چهارراه دادمان، خیابان توحید یکم، پلاک ۱۴، طبقه اول، واحد حراست، تحویل نمایند.

تلفن تماس جهت پاسخگویی به سوالات: ۷۲۳۷۹۰۰۰-۰۲۱ داخلی ۱۱۴

کارفرما در قبول یا رد هریک و یا کلیه پیشنهادات مختار می‌باشد.

هزینه انتشار آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آگهی مزایده عمومی

عملیات تخریب ساختمان اصلی شرکت توفیق دارو

موضوع پروژه: عملیات تخریب کامل ساختمان اصلی آسیب دیده در اثر جنگ و جداسازی ملزومات قابل استفاده از نخاله ها. انتقال و پاکسازی کامل محل ساختمان تا زیر فونداسیون موجود و حمل کلیه نخاله‌های ساختمانی و ضایعات به محل‌های تعیین‌شده توسط شهرداری (با رعایت ضوابط زیست‌محیطی)

تذکر ویژه: کلیه تجهیزات خطوط تولید و آزمایشگاه‌های شرکت (ماشین‌آلات، تأسیسات، دستگاه‌های موتورخانه، ابزارآلات، قطعات و لوازم داخل کابینت‌های آزمایشگاهی، تابلوهای برق صنعتی وکابل‌های مربوطه، قفسه ها، میزها و قطعات استیل زنگ نزن) جزء موضوع قرارداد نبوده و پیمانکار موظف است این موارد را از سایر ضایعات جدا نموده، در محلی که کارفرما مشخص می‌نماید، تحویل کارفرما دهد. در ازای انجام عملیات تخریب و حمل نخاله‌ها، کلیه ضایعات آهن و فولاد (تیرآهن، میلگرد، ورق، پروفیل، ورق پانل‌های اتاق تمیز) به پیمانکار تعلق خواهد گرفت.

شرایط شرکت در مناقصه (شرایط عمومی و اختصاصی):

داشتن حداقل دو سال سابقه کار مرتبط در حوزه تخریب ساختمان‌های صنعتی (ارائه فهرست قراردادهای انجام‌شده الزامی است).

ارائه گواهی صلاحیت ایمنی و گواهی‌نامه‌های HSE (بهداشت، ایمنی و محیط زیست) برای پرسنل کلیدی.

مبلغ معامله: مبلغ برآورد اولیه پروژه حداقل ۲۵۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (بیست و پنج میلیارد تومان) می‌باشد. این مبلغ با در نظر گرفتن ارزش ضایعات آهن و فولاد واگذاری به پیمانکار محاسبه شده است.

مبلغ تضمین شرکت در مزایده: ۱۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال معادل یک میلیارد تومان می‌باشد و شرکت کنندگان می‌بایست به‌صورت نقدی به‌حساب شرکت واریز نمایند.

متقاضیان حقیقی و حقوقی می‌بایست پیشنهادهای خود را در مهلت مقرر در سه پاکت جداگانه به‌شرح ذیل تحویل نمایند.

پاکت الف: محتوی رسید تضمین شرکت در مزایده

پاکت ب: محتوی مدارک هویتی و صلاحیتی

اشخاص حقیقی: تصویر صفحه اول شناسنامه و هر دو روی کارت ملی، مجوزهای لازم جهت تخریب و آواربرداری.

اشخاص حقوقی: اساسنامه، آگهی تأسیس، آگهی آخرین تغییرات، شماره اقتصادی، شناسه‌ملی، کدپستی، تصویر مصدق کارت ملی و کدپستی دارنده یا دارندگان حق امضا، مجوزهای لازم جهت تخریب و آواربرداری.

پاکت ج: فرم پیشنهاد قیمت

زمان بازدید: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ لغایت یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۵

محل بازدید و تحویل پاکت‌ها: آدرس پستی: کیلومتر ۱۸ اتوبان تهران-کرج، خیابان دارویخش، نبش خیابان طالقانی، شرکت تحقیقاتی مهندسی توفیق دارو

مهلت ارسال پاکت‌ها: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ لغایت دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶

لازم به‌ذکر است به پیشنهاداتی که بعد از تاریخ مذکور ارائه شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

تاریخ گشایش پاکت‌ها: پس از پایان مهلت اعلام شده، جلسه بازگشایی پاکت‌های الف و ب مطابق ضوابط شرکت در محل کارفرما برگزار می‌گردد. تاریخ گشایش پاکت ج (پیشنهاد قیمت) متعاقباً پس از بررسی مدارک به اطلاع شرکت‌های واجد شرایط خواهد رسید.

کارفرما در رد یا قبول کلیه پیشنهادات مختار بوده و هیچ‌گونه هزینه‌ای بابت رد پیشنهاد به‌عهده کارفرما نمی‌باشد.

هزینه درج این آگهی به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱۴۴۹۸۷۳۶۲ تماس حاصل فرمایید.